

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж2 По1 201/12
Дана: 25.05.2012. године
Београд

ОК организовани криминал
ОИ одузимање имовине проистекле из кривичног дела

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Зорана Савића, председника већа, Душка Миленковића и Милене Рашић, чланова већа, са вишим судијским помоћником Јеленом Петковић-Милојковић као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА и др., због кривичног дела удруживања ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 КЗ и др., одлучујући о жалби пуномоћника оптуженог АА и трећег лица АА1, адв. АБ1, изјављеној против решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење Пои-По1.бр.10/12, К-По1.бр.249/11 од 19.04.2012. године, у седници већа одржаној дана 25.05.2012. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УВАЖАВА СЕ жалба пуномоћника оптуженог АА и трећег лица АА1, адвоката АБ1, **УКИДА СЕ** решење Вишег суда у Београду, Посебно одељење Пои-По1.бр.10/12, К-По1.бр.249/11 од 19.04.2012.године и предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење Пои-По1.бр.10/12, К-По1.бр.249/11 од 19.04.2012.године усвојен је захтев Тужилаштва за организовани криминал Оик.27/11 од 27.11.2011.године, за привремено одузимање имовине, па се имовина, за коју постоји основана сумња да је проистекла из кривичног дела од стране оптуженог АА, привремено одузима и то:

-од трећег лица, власника, АА1, ЈМБГ __, од оца __, рођеног __. године у __, Република Црна Гора, држављанин Републике Црне Горе, са пријављеним пребивалиштем у __, ул. __ бр. 8, __,

-стан аа.

Тим решењем одлучено је да привремено одузимање имовине траје до доношења одлуке по захтеву за трајно одузимање имовине, а имовином ће, сходно одредби члана 37 Закона управљати Дирекција за управљање одузетом имовином, до доношења одлуке по захтеву за трајно одузимање имовине.

Против тог решења жалбу је изјавио бранилац оптуженог АА и пуномоћник трећег лица АА1, адв. АБ1, због битне повреде одредаба кривичног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, побијано решење преиначи тако што ће одбити захтев јавног тужиоца за привремено одузимање предметне непокретности, односно да побијано решење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаним решењем, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалба је основана.

По налажењу Апелационог суда у Београду, Посебно одељење, првостепени суд је приликом доношења ожалбеног решења повредио одредбу члана 23 став 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, а такође, на шта се основано жалбом браниоца оптуженог АА и пуномоћника трећег лица АА1 указује, приликом доношења побијаног решења није поступио по примедбама изнетим у решењу Посебног одељења Апелационог суда у Београду Кж2.По1.123/2012 од 26.03.2012.године, због чега није дошао у могућност да о одлучним чињеницама у образложењу побијаног решења да јасне, довољне и међусобно непротивречне разлоге, због чега се укидање ожалбеног решења показује нужним.

Пре свега, првостепени суд је побијано решење донео без заказивања рочишта на које би позвао власника, његовог браниоца, односно пуномоћника ако га има и јавног тужиоца, на који начин је поступио супротно одредби члана 23 став 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела, којом је прописано да ће суд, пре доношења одлуке о захтеву за привремено одузимање имовине заказати рочиште на које ће позвати власника, његовог браниоца, односно пуномоћника ако га има и јавног тужиоца.

Првостепени суд је у образложењу побијаног решења, дајући разлоге за своје закључивање да су се стекли законом прописани услови за привремено одузимање имовине од трећег лица, власника АА1, за коју постоји основана сумња да је проистекла из кривичног дела оптуженог АА навео да је вредност имовине чије се привремено одузимање захтевом Тужиоца за организовани криминал тражи и то предметног стана власништво трећег лица - АА1, чија је вредност према закљученом уговору о купопродаји, у моменту купопродаје била 86.240 еура у очигледној несразмери са законито стеченим приходима како

оптуженог АА, тако и трећег лица АА1, који нису обвезници пореза на доходак грађана на територији Републике Србије, а да у овом поступку привременог одузимања имовине суду нису пружени докази да су средства која су употребљена за куповину предметног стана стечена законитим путем, при чему околности да постоји оправдана сумња да је оптужени АА који се и поред свих предузетих мера домаћих и иностраних органа откривања и гоњења да се обезбеди његово присуство налази у бекству дуже од две године, да је извршио два тешка кривична дела која се односе и на продају опојне дроге кокаина, чијом продајом се остварују енормне зараде, а за која кривична дела су прописане казне затвора у дугом временском трајању, могу утицати на овог оптуженог, као фактичког власника имовине која се од његовог рођеног брата-трећег лица АА овим поступком привремено одузима да њоме располаже, што све, према ставу првостепеног суда, упућује на закључак да постоји опасност да би касније одузимање имовине проистекле из кривичног дела било отежано или онемогућено.

Међутим, овакво закључивање првостепеног суда и разлози које је са тим у вези дао не могу се прихватити као јасни, довољни и међусобно непротивречни, а на шта је већ указано првостепеном суду у примедбама изнетим у решењу овога суда Кж2.По1.123/2012 од 26.03.2012.године, по којима првостепени суд није поступио.

Наиме, одредбом члана 3 тачка 2 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела прописано је да се имовином проистеклом из кривичног дела сматра имовина окривљеног, сведока сарадника или оставиоца која је у очигледној несразмери са његовим законитим приходима укључујући у то и имовину пренету на треће лице, као власника, дакле, овакав карактер одређене имовине подразумева да она изворно припада окривљеном, сведоку сараднику или оставиоцу, што даље значи да треће лице као изведени власник може да наследи, односно да стекне само имовину за коју се, чињеницом да је припадало изворном власнику и да је у очигледној несразмери са његовим законитим приходима, сматра да је проистекла из кривичног дела.

Како се, дакле, у смислу наведене законске одредбе, имовина проистекла из кривичног дела може одузети само од лица које је учинилац кривичног дела или од физичког или правног лица на које је пренета имовина проистекла из кривичног дела, то су, по оцени овога суда, у образложењу побијаног решења изостали јасни, довољни и међусобно непротивречни разлози о томе да су се у конкретном случају стекли законом прописани услови за привремено одузимање имовине од трећег лица, АА1, посебно када се има у виду да је првостепени суд у образложењу побијаног решења навео да је на основу уговора о купопродаји непокретности закљученог дана 30.06.2008.године у Београду између СС као продавца и АА1 као купца, признанице које су сачињене приликом предаје новца на име купопродајне цене, које је сачинио СС и које су потписали СС и АА1, као и изјаве сведока СС дате на рочишту одржаном дана 30.11.2011.године када је објаснио коме је и на који начин продао стан и исти наплатио, утврдио да је треће лице, АА1 власник предметног стана, а исти није учинилац било ког кривичног дела, нити је првостепени суд утврдио да је на њега пренета имовина проистекла из кривичног дела.

Осим тога, по оцени овог суда, првостепени суд у образложењу побијаног решења није дао јасне и довољне разлоге о томе због чега сматра да пружени докази и то: да је треће лице АА1 дана 26.07.2007.године у Централном регистру Привредног суда у Подгорици регистровао једночлано друштво са ограниченом одговорношћу "АА", те да је једини оснивач и лице овлашћено за заступање истога, да је на основу наведене регистрације привредног друштва пријављен на осигурање и да је обвезник плаћања доприноса, да је дана 15.06.2007.године у својству зајмопримца закључио уговор о зајму 50.000 евра са СС1 као зајмодавцем од кога је новац и примио, да је дана 05.06.2008.године у својству продавца закључио уговор о продаји покретних ствари у износу од 10.000,00 динара са СС2 као купцем, те да му је током 2008.године на име добитка премије Државне лутрије Црне Горе исплаћен износ од 31.000 еура, а према приложеним изјавама радника Државне лутрије Црне Горе СС3 и СС4, не пружају основ за утврђивање чињенице да ли је треће лице АА1 законито остварио приходе и у којој висини, будући да се у сваком тренутку званичном провером може утврдити да ли је, те уколико јесте АА1 остварио и у ком износу приход у друштву са ограниченом одговорношћу "АА", те да ли му је од стране Државне лутрије Републике Црне Горе на име премије исплаћен износ од 31.000 еура, при чему, по оцени овога суда околности да уговор о зајму, односно уговор о продаји покретних ствари нису оверени пред надлежним органом Републике Црне Горе, те да у уговору о зајму није наведена сврхе позајмице саме за себе, а у одсуству других околности, не могу представљати основ за закључивање да ови уговори нису реализовани у корист трећег лица, АА1, на који начин би исти остварио законите приходе.

Поред тога, а имајући у виду да је одредбом члана 21 став 1 и 2 Закона о привременом одузимању имовине проистекле из кривичног дела прописано када јавни тужилац може поднети захтев за привремено одузимање имовине и шта тај захтев мора да садржи, дакле, следствено овој законској одредби, да би се могло одлучивати о привременом одузимању имовине проистекле из кривичног дела потребно је да буду испуњени одређени формални и материјални услови, а који материјални услови се пре свега огледају у постојању основане сумње да имовина проистиче из кривичног дела као и опасност да ће касније одузимање такве имовине бити отежано или онемогућено, првостепени суд у образложењу побијаног решења није дао јасне и довољне разлоге о томе на основу чега је закључио да постоји опасност да ће касније одузимање такве имовине бити отежано, односно онемогућено, већ је само навео да таква опасност постоји.

На изнети начин првостепени суд је учинио повреду одредбе члана 23 став 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичног дела као и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 Законика о кривичном поступку, због чега је Апелациони суд у Београду, Посебно одељење уважио жалбу браниоца оптуженог АА и пуномоћника трећег лица АА1, адв. АБ1, побијано решење укинуо и предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку, првостепени суд ће отклонити повреду одредбе члана 23 став 1 Закона о одузимању имовине проистекле из кривичних дела, као и

битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП-а, на које повреде је овим решењем указано, тако што ће, а имајући у виду да из списка предмета произилази да је треће лице АА1 власник предметног стана, на несумњив начин утврдити да ли је, те уколико јесте и на који начин предметни стан прибављен средствима оптуженог АА која проистичу из кривичног дела, и да ли је, те уколико јесте на који начин је предметна непокретност пренета на треће лице АА1 и даће разлоге о томе на основу чега закључује да би остављањем имовине у посед трећем лицу АА1 касније одузимање исте било отежано, односно онемогућено, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и закониту одлуку.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 467 став 4 Законика о кривичном поступку, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар,

Јелена Петковић-Милојковић, с.р.

Председник већа-судија

Зоран Савић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Светлана Антић